

- Pani Ambro Laurenzi, przewodnicząca Międzynarodowego Komitetu Ravensbrück,
- Państwo, którzy przeżyliście Ravensbrück,
- Pani dr Inso Eschebach, dyrektorka Ravensbrück,
- Szanowni Państwo,

„Tam każdy dzień był nieskończonością“: tymi poruszającymi słowami jedna z więźniarek opisała tortury, których doświadczyła w Ravensbrück.

75 lat temu, 30 kwietnia 1945 roku, skończyło się to straszliwe cierpienie. Największy obóz koncentracyjny dla kobiet został wyzwolony przez Armię Czerwoną. Nikt nie potrafi zapomnieć o tamtych czasach, więźniowie cierpieli i będą odczuwać to cierpienie do końca swoich dni. W Ravensbrück więziono ponad 130.000 kobiet, dziewczynek, dzieci, a także 20.000 mężczyzn. Pozbawiono tu życia dziesiątki tysięcy ludzi. Zostali zamordowani, umarli z głodu, chorób lub w wyniku eksperymentów medycznych.

Oglądają nas teraz osoby, które przeżyły tam terror i katusze. Serdecznie Państwa witam. Dziękuję bardzo za Państwa zaangażowanie w pracę na rzecz zachowania w pamięci wydarzeń z przeszłości i na rzecz pojednania.

Dziś składamy hołd pamięci ofiarom, a także tym, którzy przeżyli. Spoczywa na nas obowiązek przypominania o najgorszej zbrodni, jaką kiedykolwiek popełnili ludzie przeciwko innym ludziom. Chcemy zachować żywe wspomnienia tych wydarzeń w świadomości całego społeczeństwa – zwłaszcza młodych ludzi.

By nasze wspomnienia nie wyblakły, ważne są takie autentyczne miejsca, jak Ravensbrück. W obecnej chwili znów należy zachować czujność. Prawicowy ekstremizm stanowi jedno z największych zagrożeń naszych czasów. Kilkadziesiąt lat po Shoah Żydzi w Niemczech znów odczuwają strach, co bardzo mnie boli.

Na zawsze spoczywa na nas zobowiązanie wobec ofiar nazistowskich okrucieństw. O ich dziedzictwo musimy dbać każdego dnia stając w obronie demokracji i wolności, przeciwko nacjonalizmowi i rasizmowi.

Od milionów zabitych w obozach koncentracyjnych i tych, którzy przeżyli, idzie ku przyszłości jasne przesłanie: „nigdy więcej!“